

staar derfor saaledes for mig, at Systemet i den Fredningstid, der blev fastsat i Loven for 5 Aar siden, var rigtigt, men som Følge deraf har jeg ikke faa Betænklichkeiten ved at tiltræde den Fredningsbestemmelse, der her foreslaas. Ganske vist tror jeg nok, at man uden Skade for Fjordens Vedkommende kan skære Juni og maaske ogsaa Juli Maaned fra og for Aaens Vedkommende August, men som Helhed tror jeg, den da vedtagne Fredningstid var rigtig. Nu foreslaas om Fredningstiden, at den begynder ens for samtlige Vande, hvad jeg er noget betænkelig ved, det foreslaas nemlig her, at Fredningstiden for samtlige Vande skal begynde den 1. Oktober, og for alle de Fisk, der ere i Yngledragt, skal Fredningstiden vare til 31. Januar. Dernæst foreslaas tillige, at de blanke Ørreder og de blanke Laks skulle kunne fanges i Fjorden hele Tiden, men skulle være fredede i Aaen fra 1. Oktober til 31. December. Jeg kan ikke billige, at man skal have større Ret til at fange disse Fisk i Fjorden end i Aaen, og jeg finder heller ikke, der er nogen Rimelighed for eller Grund til, at man vedtager særlige Bestemmelser, hvorved en Del af Befolkningen bliver begunstiget fremfor den anden. Der foreslaas her, at de Fisk, man skal frede, ere de saakaldte gydefærdige eller modne Fisk, og de skulle fredes fra 1. Oktober til 31. Januar. Nu er der ingen Tvivl om, at denne Fredetid er for lang, navnlig er det aldeles unyttigt at medtage Januar Maaned i Fredningstiden. Den allerstørste Mængde af disse Fisk leger nemlig i Oktober Maaned — de begynde i September — og som Regel ere alle færdige inden November Maanedes Udgang. Ganske vist kan der nok være nogle enkelte Efternølere, der lege senere, men ingen lege saa sent som i Januar Maaned, saa der er absolut ingen Mening i at medtage Januar.

Der er ogsaa foreslaaet, at man skal frede Nedfaldslaks og Nedfaldsørred, og at de skulle være fredede til enhver Tid. Denne Bestemmelse er jeg ogsaa noget betænkelig ved. Ganske vist ere disse Nedfaldsfisks Værdi ringere end de opadgaaendes, thi som Regel ere de magre og noget slunkne, men de have dog en ikke ganske ringe Værdi, men jeg finder ikke — i det mindste ikke i Øjeblikket —, at der er nogen som helst Grund til at frede disse Nedfaldsfisk. Nu ved jeg godt, at det vil blive gjort gældende fra fiskerividsenskabelig Side, at Nedfaldsfisk komme

igen, man vil nemlig gaa ud fra, at det gaar med Fiskene ligesom med visse Trækfugle, at de stadig Aar efter Aar søge tilbage til samme Legeplads, idet man gaar ud fra, at naar de have leget, saa gør Sulten sig gældende, og de fare derfor ud i Havet, men naar de der igen ere blevne fede, saa komme de tilbage til de gamle Legepladser, naar Kønndriften gør sig gældende. Saa vidt mig bekendt, foreligger der imidlertid intet om, at disse Fisk vende tilbage. Der er i de senere Aar, efter at vi have faaet den bestaaende Lov, blevet foretaget videnskabelige Forsøg for at faa godtgjort, om de komme tilbage. Disse bestaa i, at man i Fiskerigaarden ved Frijsenvold har fanget af disse Nedfaldsfisk og har stukket nogle smaa Sølvknapper, som man har klemt fast, saa de ikke tabes, ind imellem deres Gæller, hvorefter man har sat Fiskene ud igen i Aaen neden for Fiskegaarden. Hvis de saa kom igen, vidste man, at de havde været der før, det kunde man se paa den lille Sølvknap. Saa vidt mig bekendt er imidlertid ingen kommen igen, i det mindste tales der intet om, at der er kommet nogen af disse Fisk tilbage, i den Beretning, der som Bilag er vedhæftet Forslaget, og som er indsendt af Ministeriets Konsulent, Hr. Kandidat Levinsen. Men komme de ikke tilbage, saa er der ikke Spor af Grund til at frede dem, for saa blive de jo alligevel fangede ovre ved den svenske Kyst, eller de ville gaa ned gennem Østersøen og blive fangede ved de russiske og preussiske Kyster. Kunde det bevises, at Nedfaldsfisken kom tilbage, saa var det noget andet, saa var der god Grund til at frede disse Fisk. Det gøres gældende, at man gaar ud fra, at Befolkningen ved Gudenaåen vil faa fuld Erstatning for Tabet af Nedfaldsfisk ved, at de faa Lov til at fange den blanke, opadgaaende Laks, men derved faa de ikke fuld Erstatning, for Sagen er den, at det er jo i August og September Maaned at Tilladelsen gives, men i de Maaneder kommer der nok nogle Ørreder op, men der kommer ingen Laks. Laksen begynder først i December, ja, den egentlige Opgangstid begynder endda først efter Nytaar.

Der er et andet Punkt, som jeg ogsaa er noget betænkelig ved, og det er § 2, 4de Stykke, der gaar ud paa, at man kan faa Landbrugsministeriets Tilladelse til at fange gydefærdige Laks og Ørreder i Fjorden og forhandle dem, men ganske vist føjes til, at de kun skulle kunne forhandles til Anstalter, hvor der foregaar